בס"ד

אוניברסיטת בר-אילן

מינהל הסטודנטים

מדור הבחינות

מספר סידורי 3016055

המחברת נבדקה ביום: 22/8/15

הציון: 99

חתימת המרצה:

מס' סידורי 1 מתוך 2 מחברות

מס' מח': 41

שנת: תשע"ה סמסטר: 1 מועד: 2 מטלה: 1

קורס: 01 111 99 מבוא למשפט העברי

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף.** אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבא עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביא לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

שנה"ל א' סמסטר א' מועד ב'

מס' קורס 01-111-99

מחלקה לבנים תאריך 15/3/15

המרצה פרופ' אייזנר

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכו השולים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

3) הדרך זו עוסק פרופ' אוקשטיין הוא **המתירה** (לכאורה) הקיימת בין מאמר הספרי (אפילו אומרים לך) על דברים לא, אנו מסתמך כי יש להקשיב תמיד להכמים (אפילו אומרים לך **על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין**") לדין הגמרא דהוראות וכן הדוגמא דהוראות דהוראות, הרי נשאל כי אין להקשיב להכמים המילה ושוים (**המשנה דהוראות** - מכן ברור כי הלך שוגה ומן ושבה כגון - חייב קרבן, **הוראה** - שאומר לך על ימין שהוא ימין ועל שמאל שהוא שמאל)) **אוקשטיין** נדיב לספר אפשרויות רבות לישב את **המתירה**, למשל:

1) **הספרי** עוסק המקרה זו דווקא רשות רבותא - ואז יש להקשיב לו, לעומת **הוראות** רבן גמליאל על מקרה זו אין הכל רשות רבותא - ואז **על** המנין לעשות כדעתו ואז לו להקשיב לרבי. (**המודא**)

2) **הספרי** עוסק במקרה זו הארץ שאומר שהכל שוגה - **עין הארץ** - ואז הוא חייב להקשיב, לעומת **הרוב** הזן המקרה זו גמורה **על הכל** - ואז אין לו להקשיב לרבי.

* יש לציין כי פרופ' אוקשטיין מחלק אחרת בין המקרים ~~(לעומת הרוב - הספרי, פרשנות~~ (פרשנות הגמרא-הספרי הלכה שמעלמה - הוראות)

האר"ש שלא לבארן

ב) אנו עוסקים בשאלת הסמכות – מהו מקור לחיות חכמים (יש לציין גם המקרים – רבי א', ~~דק"ל בבלון הסקרים שאפרון~~ ~~ש~~ שמתלקים בין סמכות הכרעתית לדיוניות. הם אומרים כי הכרעתית דנה במקור של סמכות גבית ידיעתו הרב של אדם המחוקק מסוים – כגון איינשטיין לפיזיקה – ובאופן זה שיעור אין לקשיר לו, כך הם מעמידים את חיותם. דיוניות עוסקת בסמכות שהיא דיונית – לא מענה גם אחר הדין – יש לקשרן לו – כך מעמידים את הספרי, לדעת פרופ' אליעזר אין הדבר כנכון, מאחר והספרי בין המקרה של שאלה דפרשנות בכתוב ואילו חיות דהלכה שנעלמה, בגלל אנו עוסקים בשאלת המקור). לדעת פרופ' אליעזר, אם ישנו קונצנזוס כעת נחלק כי הסמכות נובעת מקבלת הציבור, כלומר:

מ) הסמיכו הראשון (פה) אומרת לאדם קבלת המורה – "מאחר שבכה עוסקים הרי כשיטה מקבל מוצא הוא לאורתא" – וכן לומר שקרוב ראוי, אבל מוצא, ולא יהיו מחיירים דקיימה. וכאן עניה הוא – "בכך קיבלה דמי אתאורתא" – דמי אתאורתא בתיבור המשלה, קיבלו עליהם בחזות, וכך – קבלתם של הציבור – הפך את המורה לסמכות.

ב) הרמב"ם הוכיח הסמכות המחייבת של המלוכה – עדיין אין הוכחה, לפסק אין לבטל, אומר כי הדבר נובע מקבלת הציבור אמר כמחיב.

ג) הכסף משנה (ר' קארו) בקשה מהלכה הרמב"ם – מכך אחר יקום כי כל הקהל סמכות מחייבת כלפי הקהל מחייב, ולאחרונה אין לחוקק עליה. מאידך, אומר הרמב"ם כי דיין וכל לחוקק על דיין שלבניו (המאים מסוימים) – כאורה סתירה! הכסף-משנה

אנחנו כי הדרך נוצר גקלות הבירור-הדינים את הקונה שאליהן
בתיכה.

ע) הדרך קיים (נראה לי הדרך הקר) אולם כשארא רשלת, בסמטה
נוצרת גקלות הבירור.

-עז צעת, התנון-אמ (המקור הגוסא) טוען אחרת - הסמטה
נוצרת לא גקלות הבירור, אלא שלאחת חייב אמ" - זעת
הקנונים הדרך יותר בין הנגים ויותר יותר, ולמעשה הדינים
ואינטרקציות שרוברה יותר. (הנוסח לזעת הדרך קיים)

* יש לציין כי רואים בין הנוסח לחבר ספרדים - כן נוצרת
ומחיצת גקלות הבירור אמ (כפי שחיא) הדרך הטוב והנכון
אל נטיות ידיים לכני אטוש בכרכים לא הסדר, וכן בדרכי הטוב
הנוסח לאי-כבית שיתפי-אשה לאחר 10 שנים אם יולד ילדים)

רואים הנוסח התנון כי הוא גבוה עמוד אחר הנוסח לעיקר
הסמטה - נוצרת גיבוש ומתן בשאת מל המנו, ולבאמת בתחיה
את הפוקח מלל, ולא גקלות הבירור.

יש לציין כי הקונצנזוס הרחב הנוסח לקלות הבירור ביטוי אוקי,
הטורה גאני הילדים (ב) הדרך נתן גתת הלוקחת לאכה - כל
גקוקה כמתיחת (ד) הדרך ובל הכחל ולהמודל עז רעת מקונות
הקיומת כיים ונומת המצדן הסמטה.

כמו, יש לציין את המחלוקת ואת שיטת הארץ והפוסקים

מורת המעשה בכלל, ~~[illegible]~~ הארץ סורר כי הסמכה של המעשה נולדה בקרבה הצידו - גוסמה הדתית, הביקש מן אוטונר אחר שלא צריך.

(ד) בגוף האמת הלכתית הלה ר"ה יש הבדלה משודה אחת בנוגע לשאלה מינה, המות המעשה הכללי - ידעת הכנס" - לא, ולעת הנוגע-כנס" - כן, האלה נשאלת הנושא הלכה מעניק מוקד- בדר אחד בו אמירה לינק את דרר ר', ובדר שנו אנו חיים בחלוקות הדת הלכה (כמו לעל ראינו פיוט בכאוך ישנין ורקודים ראינו קיים המסה דרנה - בחלוקה ה"ה וה"ה). יש כאלה שנוסו לענות על כך באשרת "בנורו של עבשו" (ה"ה נה) המפרש על בחלוקה ר' אליעזר והבנים (הראשון ר' יהושע), כאשר ר' אליעזר נתן הוות על-טהרות לשמאל, עד שיצאה הת-קול ואמרה - "לה לכם אבל ר' אליעזר שהלכה כמותו אבל בקיים". בסוף הסיקו כי יש משורה לאלה לעל - יש אמת אחת - הלכה כי אליעזר, אך אחר סורר כי הדר אינו נכון - האשה עניקת השאלה נסמכת התחירת והלכה הסופית, ולא הרשות האמת-המנותקת בחנה. אחר נפנה לשמרא דשרודין (ז') המפרש על בחלוקה ה"ה וה"ה, עד שיבאר את קול ואמרה - "אלו ואלו דברי אלהים חיים והלכה כבית" - בסוף רואים כי "אלו ואלו" - יש יתר מעשה אחת נכונה, וכן שאלות הלכה הסופית מעניקת (שאל) האמת, אסמכא לאלו ואלו בין לעת ובמרא הבינו הנושא לסיפור "פלגש הבדלה" בן נאר. "ואבר עלו פלגש" והקו היא בנה בשון "צנו" אז "בנין", ואלו אחר לר' אחיר על אחר ש"אלו ואלו" - אי הדעת נכונה. [שאלת המרא - מדוע גר צבו הה שהלכה מתים? ז' ודונה - "מפני שנתחרון היו, ואינו דרי הה, ולא עוד שמקדימין דרר הה לדרכם", לי הארו אחר כי הדור נבדל על עמלמים כעובה

הנצר לאמת – כי בדבר, אך אינשר חוק, ומיקל לאין יצר'
הה נראה כי נחדר על אין 'פרי' (נש"ם דמאי בכיון? דרנשר שקידון
ולכך נמות סדר כעניה אבר – דרר תיכר והמלך הטמרו – "ולמדך
על הגברה דמן ה' נעלה" – ולהבן], מאידך יש קשי בהסדר
(ע"ל דרכי יצ') הדן ואומר שיש להקשיר מהכר ולחכן – לא מעלה
מה אומרים (עד שיאמר לך על ומין אבינו שמו)) – ניכר כי
יש טעם הלכה! ובן הרמ"ן אומר – "נמן לי המורה אבלו
יעזן" – יש טעם הלכה (ניכר גם מהחלוקתו מן הרמ"ן האמר
כי חוש גופיהו מפי הטמוד – הכל בדרגה, ואילו הרמ"ן אומר שמבלתי
דרר הנרגל מכן מהרמ"ן פורר כי מיתכן טעם הלכה – הנשר הרמ"ן
אשר אינו יסוד את המחלוקת), לכן אינשר אין כל מחלוקת,
אלא בחדר על בקרן שונים – הפרשנות תשפט יש להבין בין
יכוונת המחוקק לבין מבלי המקבל"ן מרשנות הנמוכ" (פסק הנרמ"ם קיק)
לכן אינשר, הטמרא מעירין דבר דכוונת המחוקק – מהחינות מיתכן
יותר מאמת אחת, הפסרו הרמ"ן מוסיף הפרשנות הנמוכ הכשמעמן
ש מיתכן טעם, מקרה המומכן הטעם אינשר הנוגע לנמרא
מעירין ניתן לכריעו מהרשב"א ש (באולם הנמו בעמ') וכן מהמרו
המסר חשש (ע"ל הפס' מקבלת יבדר' חכמים בדרגנ') – ש ניכר
כי מדר המחוקק מיתכן יותר מאמת אחת.
הנשר למהרי"ל, אנו רואים עוד על מי הנעלם האמרת –
מדר אחר מכן כי "הנמנו מעמד אמו", ו"לא נפסק הדן לאמנו"
מתוך המאמר – מהחינת פרשנות בכמוס מיתכן טעם – הרמ"ן הפסר,
מאידך, "עם כל כך הנו אחר על כי" – עדר כך שמדר כי – מדר
המחוקק – יש לו יותר מאמת אחת – בנמרא מעירין, הרשב"ם, ובמרא
לחשש [וכן כתב הרמ"ן המחוקק מן הרמ"ן – הרא"ש בהחלקים והכנת
הטעם הלכה – יש דרך חדש לאורישה],

1) (א) אנו עוסקים בשאלה האם דלכה – המורה המעשית הכללית, הרשאנית, מתייחסים לגבולות המקקה? (לדוגמא, הנרקוס), כאן בדרך אפשרי גם הנוגע לדלכה? ראשית, בגמרא (לא) דנה דרון "לא תתחן דבר אחרנה" – אין לומרים דבר אחרנה. תנאים (ר' יהודה) אומרים כי הדין הוא הן על אחרנה עדיה הן על עשירה. ר' שמעון הולך, ואומר כי טעם האיסור הוא שעניי ברוכר את הדבר לאיבה, והשתמש לה "מעשיה" אין רע השכנותיה", ולכן הדין הוא רק על עניה.

בגמרא גרסות שבמחלוקת היא הם גורסים את טעם ההתר אל לא, ובוסקים כתבנו – כי אין גורשים, נשים ילדי כי הדבר על גרישת טעם הסקה הדין המצוות; מן נאמר, ישנו נמצר חולקים: (1) הדין גבולות הלכה – המצוות אין לגרוש את טעם הדין, ואולם הלכה נתן (הגבולות – לא תתחן), הלכה – כשהן דין כעניה לאחר – הא' צד שכר אל יחוס הקשר לאדם אחרנה – דבר המאוים על שיכים המעשה הסטרה הדבר לפני דלתו אותו, הלכה – עוזה המחזיק הדרכנס – הא' צד לעשן ראייה אי הדין הפרטה – דבר המעשה על עוזרה. כן גרישה הנוגע לאדם שנה – הנוגע הרעים פטור, וכן הנוגע אין שייך לדבר עדיה) (2) דין אין חיצוני לפנים – טעם חיצוני עוסק המטרה, הכוונה אותה נוגע הדין הרשות – אין אין גורשים הכשרן לא תתחן – מפני שיש המשיחה שם מ"), שם פנים עוסק המהות אולם ועדרי הדין – שם נתן גרוש – כפי שרואים הנתיים הצנועה לדבר – הא' המעשה הינו הדבר שכר אל הנוגע חיצוני – דבר הנייר חוקא לעדר מצמן – דבר המעשה על הקרה כן הדבר נפטר לפני דלתו – הא' גורשים הלך המעשה, כאור רעיון פמל עדין – הא' מתוך חוסר נאמנות, אי שציות הנתמ' – דבר המעשה המשל על אדם המעיד לחיוב על דברו, וכן על פמל חולוטין (כפי שמצוי הדבר הרגש) וכן על פמל נשים ועדות. (~~לא~~ לחלוק

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070

בס"ד

מינהל הסטודנטים **מדור הבחינות**

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי ~~3021243~~ 3016055

41

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי 2 מתוך 2 מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף.** אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבא עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביא לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

שנה"ל א' סמסטר ב' מועד ד'

מס' קורס 99-111-05

מחלקה נגרים תאריך 15/3/15

המרצה פרופ' אינגר

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבן השולים יחתכו לפני הסריקה. לבן, חל איסור מוחלט

~~(ג) יש לחלק בין~~ (ג) רואים לעניין דרישת טעם חיצוני על המצוה, שני גדרים: (א) רעיון אותה בין, כאשר חבר לקחת את האוכלים, למה הרמב"ם צריך מקור רחמים על הבן, למה הבן צריך לבטל את גזירת רחמים הארץ, שאלו הבן בריך שלח את הבן גם כאשר לא חבר לקחת את האוכלים, יש שאחת שבן הרוך בסמיכות על טעמים קלים) ולא התייחסו לטעם המצוה, אך הרמב"ן-ספר אחר כי אין לשלח את הבן מאחר ואין המצוה הוא רחמים - ואין ישנה התאבצות לגלי, ואי-קיום טעם ומכלל המצוה (ד) רעיון גדולה בתיבת ספר תורה - הבן רוצה בריך לבטל, הכלל סוגה ושיבה שני דברים - (1) אחר ובדרך את טעם המצוה - לימוד תורה (2) אומר שאם כן, רמינו ניתן לבטלה לסעדים רשלים - מנה את הבן, אך אחרונה אומר כי מבן שהדבר על ידי הבן - טעם פנימי.

המקרה של רשר החלב - אנו רואים בגד אחד בין - אופר ראשון רשר החלב, בגלל רואים שהדברים את ~~[illegible]~~ טעם הבן - אל ותא לידו אכילה, בגלל, רואים שהנוסף אחר שאחר-כך, כאשר יין תבשל על אכילה - טעם הבן לא מקיים - אין אומר - דרישת טעם, לאור המקרה המחלוקת שהבנתי, ניתן לומר נפר דברים: (1) נראה כי נחדר הדרישה טעם חיצוני - כדי שלא ותא לידו אכילה, הגדולה התורה - ראשון רשר החלב, גדר אחר, כפי שרואים כלא תחרוש - לא ניתן לדחות - הנוסף שלה, גדר שנו, רואים את הרמב"ן - ספר (הבן שאת הרוש) אשר בן דבים וקורבן - לאור כך עשה בראיי (2) לעתי גדרו, כאמור, דרישת טעם חיצוני לגדולה הוראה, כפי שהראתי, אך המידה ומאחר אחרת, ניתן לנסות ולאחר הבאאור, לבטל לא נכון) כי נחדר על הדבר

ולו על גבול - ודן נמן (ראה לו כמן - גבולת המורה - "ו סרב המלך")
דרוש, ולו לאלוין על טלן פנוי (כאמור, לא כמן - "כבר")
לי בדרך והטלן נמנע דרישה
* דרקשה לא לתרך על בהתרה דנוסח לשמי בהלכה וכו' - רבמי רק להיות
(ד) בהלכה המבוטלת, גדור על דרישה שמי בהלכה -
דרך אפשרי כפי שבראינו לעל. גדור מתך ביטא, על
'הלכה נגדי מין' - כלכה דרגה, כמו שיש דרישת טלן -
'קנה הוא לשוין' 'כי' ... 'לא' לא תחיל' - דרך אפשרי
לאור האור לעל (גחיבה דרבנים וכו').
כמו, נמן לומר כי גדור על טלן פנוי - שדך הדין
היא 'קנה' 'כי שאינו...', כפי שבראינו, נמן דרוש
טלן פנוי (גענק, ~~[illegible]~~ נאמנת עדין)

ומה אם משנעשה הנישום?
-3

ג) ישנה הלכה בין "אומר" לבמובן", דש:
(1) על הנה שלמדין ניתן להעלות – בדרך תוי דרכון בכדרין,
ואין על "אומר" לא נתן (ניכר ר"ידוע דמלבשא"),
(ד) גנבים גרשו הלכה רמון ולא דאומר.

(4) ראיה – מדקר את המדה על כן שלא בדיא את בעלת
הענות והמדרש, לאחר ושמע הקדש תחת כיוקל זאת
מעמו של הכן הדא לפטרך הלכה – אן ודאר כו יש הלכה
בחלקת עין – לא ידע גר גורל ומכבה האומר אמה, וכן לא
ידע כאן לדעת את דעת אז לא, כמו, אישה ביר ביר גחא
דעת תולדה, בחכם ובל ביר לפטרך בדרך הענייה.
הראיה שביר כן דרכו של המדה ומעל גזוגר לגנון, כתר רמק
ומן בשלת על המענה-מעה, דדי לאוקש את הלומר לדר לו דאופן
דקומתו את המדה.
ראיה – גרול חכמה שבנעל ולאחר שדר לספרד – גלקל הנמה.
הוא דיקר את המדה על כן שלא בדיא את המקר ומעמה
של הלכה הנפסקת, גאקר ומי שלא מביר את מקר הלכה עלול
לדין את המדה לא נכון – כדי אור קרה לר' גצוה. כמו
אמר שיך לתמוך מיקר מחודן ואומר מכן יש לדקר את המקרה
בשנים ולכן שמת הלכה בינר מחלקת ומעלת אונת.

(1) חייב האר מצוות כנו לאחר שש שנים – בדדר נקרע
בחיוב מעטי. אך כדי ולהצל את המיוך בסמיעו דמצוה – הלכה
המת – מצוות בבדקה בתאמרה לבנות את דיומה, וכן "עני עיר

"קדמין" - יש לנו זקחו אין - והדנו קרו.
נגד, הנוק דרין שבארו אומר עי שימוש המקום ניין -
הגאולה - דרין, שתעות ובוז.

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070